

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر داستان گویی ایرانی بر کاهش استرس دانش آموزان دختر پایه پنجم و ششم ابتدایی در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ (مطالعه ی موردی شهرستان بردسیر)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

لیلا رنجبر - فوق لیسانس زبان و ادبیات فارسی ، آموزش و پرورش بردسیر

معصومه رنجبر - فوق لیسانس زبان و ادبیات فارسی ، آموزش پرورش بردسیر

ایران میرزایی مقصود - لیسانس راهنمایی و مشاوره، آموزش پرورش بردسیر

حمیدرضا نگارستانی - لیسانس تربیت بدنی ، آموزش پرورش بردسیر

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثر بخشی استفاده از روش های قصه گویی بر کاهش استرس و اضطراب دانش آموزان دختر پایه پنجم و ششم ابتدایی روش پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی و شامل طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه آزمایش و کنترل بود. نمونه پژوهش شامل ۶۰ نفر از دانش آموزان پایه پنجم و ششم مدارس دخترانه شهر بردسیر بود که در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ مشغول به تحصیل بوده و به صورت تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. سپس آزمودنیها در دو گروه ۳۰ نفری آزمایش و کنترل جای گرفتند. برنامه آموزشی شامل یک دوره ۱۰ جلسه ای طی ۱۰ هفته بر روی گروه آزمایش اجرا شد. آزمون های هر دو گروه، پیش و پس از برنامه آموزشی با استفاده از پرسشنامه هوش اجتماعی منطبق با الگوی ترومسو مورد آزمون قرار گرفتند. تحلیل کواریانس تفاوت معنی داری را بین دو گروه آزمایش و گروه کن ترل در هوش اجتماعی و مولفه های آن نشان داد. برای بررسی دادههای ناشی از تاثیر روش های قصه گویی بر اعتماد بنفس دانش آموزان نیز از روش تحلیل محتوا استفاده شده است. با توجه به گستردگی زیاد جامعه مورد مطالعه، از طریق نمونه گیری هدفمند تعداد ۱۴۱ قصه ایرانی مربوط به گروههای سنی «ب» و «ج» که حدود سن ۷ تا ۱۱ سال را شامل می شود. به عنوان نمونه مطالعاتی انتخاب گردید. در هنگام مطالعه با ترسیم ماتریسی که توسط محقق ساخته شد و در بردارنده شیوه های اصلی تقویت اعتماد به نفس و استرس و اضطراب بود، قصه های انتخابی مورد ارزیابی قرار گرفتند. در کار تحلیل نیز از رویکرد تفسیری میلز و هابرمن که یکی از معیارهای اساسی در تحلیل محتوای دادهها محسوب می شود. استفاده شد. در عین حال برای تعیین رابطه بین متغیرها از آزمون آماری کای اسکور استفاده شد. نتایج پژوهش نشان می دهد که قصه گویی روش موثری در کاهش استرس و اضطراب دانش آموزان بوده و می تواند در محیط های آموزشی مورد استفاده معلمان قرار گیرد. نتایج همچنین نشان می دهد که در قصه های ایرانی از شیوه های روانشناختی متفاوتی در جهت تقویت و کاهش استرس و اضطراب دانش آموزان بهره گرفته شده است که از مهمترین آنها می توان به تقویت مثبت اندیشی، تقویت عزت نفس، پرورش حس همز ادبنداری، پرورش خلاقیت، کمک به خودشناسی و خوبستن پذیری، کاهش احساس حقارت و تعدیل در خود بزرگ بینی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

روش های قصه گویی، پرورش هوش اجتماعی کاهش استرس و اضطراب، عزت نفس، مثبت اندیشی، هم زاد پنداری، روایت درمانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1874853>

